

Када је 30. марта ове године владајућа коалиција у Народној скупштини Републике Србије без икакве потребе, лакомислено и сервилно, поклекнула пред жестоким притисцима из иностранства и усвојила Декларацију о Сребреници, наша невладина организација, Историјски пројекат Сребреница, која је током претходна три месеца предводила отпор тој декларацији и систематски и стрпљиво објашњавала јавности њене штетне последице, изнела је једно пророчанство које многи тада нису били спремни да прихвате. Да би тачно прорекли шта ће се даље догађати, није нам било потребно да исчитавамо и тумачимо Нострадамусове катрене. Здрав разум – а то је дефицитарна роба на српској политичкој сцени, био нам је сасвим довољан.

Британска информативна служба BBC упитала је Кнопса да ли Декларација српског парламента ишта мења у односу на пресуду Међународног суда правде из 2007. године.

Суштина расплета који смо најавили, барем на материјалном плану, што осиромашеним грађанима Србије уопште не би требало да буде небитно, сажета је у наслову текста који је 1. априла ове године објавила НСПМ: „После признања кривице следе захтеви за одштету.“ [\[1\]](#) Да подсетимо читаоце на неке кључне ставове. Упозорили смо јавност „да ће се грађани Србије суочити са баснословном тужбом правих и фиктивних жртава, на основу сада већ признатог учешћа у кривици“. У прилог томе, навели смо и анализу професора Александра Кнопса, стручњака за међународно кривично право на универзитету у Утрехту и браниоца у више предмета пред Хашким трибуналом, да се „у усвојеној Декларацији изражава саучешће и извињење што држава Србија није учинила више како би спречила трагедију у Сребреници.“ По Кнопсовом мишљењу, то је довољан основ за тужбу: извињење пружа само неко ко је имао удела у извршењу кривичног дела за које се извињава.

Пише: Стефан Каргановић
понедељак, 03 јануар 2011 08:06

понедељак, 03 јануар 2011 08:06

